

DELEGATURA

UOKiK W KATOWICACH

Katowice, dnia 27.08.2007r.

RKT-430-10/06/AD

DECYZJA Nr RKT- 32 /2007

Zgodnie z art. 131 ust. 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331 ze zm), stosownie do art. 28 ust. 6 ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. o ochronie konkurencji i konsumentów (t. j. Dz. U. z 2005r. Nr 244, poz. 2080 ze zm.) i § 7 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 lipca 2007r. w sprawie właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. Nr 134, poz. 939), po przeprowadzeniu wszczętego z urzędu przeciwko Piotrowi Arkadiuszowi M. – Prezesowi Zarządu Stereo.pl S.A. w Warszawie, ul. Żenczykowskiego 2b, postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej,

– w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:
na podstawie art. 103 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. o ochronie konkurencji i konsumentów **nakłada się** na Piotra Arkadiusza M. **karę pieniężną** w wysokości 2 869,69 zł (słownie: dwóch tysięcy ośmiuset sześćdziesięciu dziewięciu złotych sześćdziesięciu dziewięciu groszy) z tytułu niewykonania wydanej na podstawie art. 23c ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. o ochronie konkurencji i konsumentów Decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów Nr RKT-39/2005 z dnia 07.07.2005r.

Uzasadnienie

Dnia 06.12.2006r. wszczęto w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwanego dalej także Prezesem Urzędu) z urzędu postępowanie w sprawie nałożenia na Piotra Arkadiusza M. (zwanego dalej także stroną lub prezesem spółki) kary pieniężnej z tytułu niewykonania prawomocnej, wydanej na podstawie art. 23c ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów z 2000r. Decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów Nr RKT-39/2005 z dnia 07.07.2005r. (zwanej dalej także Decyzją Nr RKT-39/2005). Postanowieniem nr 2 z dnia 06.12.2006r. (dowód: karta nr 3) zaliczono w poczet dowodów korespondencję prowadzoną pomiędzy Stereo.pl S.A. (zwaną dalej także spółką lub przedsiębiorcą), a Urzędem Ochrony Konkurencji i Konsumentów w ramach postępowania prowadzonego pod sygnaturą RKT-430-06/06/AD (dowód: karty nr 6 – 37). W toku niniejszego postępowania strona nie ustosunkowała się do postawionego jej zarzutu, ani nie złożyła dalszych wyjaśnień. Poinformowała ona jednak o wysokości osiągniętego w 2006r. przychodu i dochodu (dowód: karta nr 47), co udokumentowano przekazując druk PIT – 11 (dowód: karta nr 48). Strona przesłała również przykładową fakturę VAT wystawioną konsumentowi w maju 2007r. (dowód: karta nr 49). W załączeniu do pisma z dnia 11.05.2007r. (dowód: karta nr 55) trzy przykładowe faktury VAT wystawione konsumentom w związku z zawartymi przez nich umowami sprzedaży przesłała spółka Stereo.pl, w której funkcję prezesa zarządu sprawuje strona niniejszego postępowania (dowód: karty nr 56 – 58). Pismem z dnia 25.07.2007r. Prezes Urzędu zawiadomił stronę o zakończeniu zbierania materiału dowodowego (dowód: karta nr 73). W tym stanie rzeczy możliwe stało się zakończenie przedmiotowego postępowania i wydanie niniejszej decyzji.

Prezes Urzędu ustalił następujący stan faktyczny.

Piotr Arkadiusz M. pełni funkcję Prezesa Zarządu Stereo.pl S.A. (zwanej dalej także spółką lub przedsiębiorcą, dowód: karta nr 60 verte). Przeciwnie spółce tej Prezes Urzędu przeprowadził postępowanie administracyjne w sprawie stosowania przez nią praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów (sygn. akt RKT-61-30/05/AD), które zakończono Decyzją Prezesa Nr RKT-39/2005 z dnia 07.07.2005. W związku z podjętymi czynnościami poczyniono następujące ustalenia. W ramach prowadzonej działalności spółka Stereo.pl zawiera z konsumentami umowy sprzedaży na odległość, co następuje za pośrednictwem strony internetowej prowadzonego przez nią sklepu o adresie www.stereo.pl. Do umów zawieranych w tym trybie znajdują zastosowanie unormowania określone w „Regulaminie zakupów”. W związku z zawieraniem umów na odległość przedsiębiorca przesyła konsumentom elektroniczne potwierdzenia przyjęcia złożonych przez nich zamówień oraz wystawia faktury VAT (dowód: karty nr 15 – 17 i 26 - 30). Faktury VAT są jedynymi pisemnymi potwierdzeniami wystawianymi konsumentom w związku z zawieraniem z nimi umów na odległość. W Decyzji Nr RKT-39/2005 z dnia 07.07.2005r. stwierdzono, że spółka stosuje niezgodną z art. 9 ust. 3 w zw. z art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 2 marca 2000r. o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny (Dz. U. Nr 22, poz. 271 ze zm., zwaną dalej także uonpk) oraz z art. 23a ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów z 2000r. praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów. Zgodnie z ww. przepisami ustawy o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny przedsiębiorca zawierający z konsumentami umowy na odległość powinien sporządzać, najpóźniej w chwili rozpoczęcia spełniania świadczenia, pisemne potwierdzenia zawarcia takich umów, obejmujące łącznie informacje na temat nazwy i adresu przedsiębiorcy, organu rejestrowego spółki i numeru, pod jakim figuruje ona we właściwym rejestrze, istotnych właściwości świadczenia i jego przedmiotu, ceny, zasad zapłaty ceny, kosztów, terminu i sposobu dostawy przedmiotu świadczenia, prawa odstąpienia od umowy w terminie dziesięciu dni, terminu w jakim oferta lub informacja o cenie mają charakter wiążący, a także miejscu i sposobie składania reklamacji. W ramach postępowania zakończonego Decyzją Nr RKT-39/2005 ustalono, że wystawiane faktury nie zawierały informacji na temat organu rejestrowego spółki oraz numeru, pod jakim została ona wpisana do właściwego rejestru, nie obejmowały informacji o zasadach zapłaty ceny, terminu dostawy zamówionego towaru, prawa odstąpienia od umowy zawartej na odległość, terminu związania ofertą lub informacją o cenie oraz o miejscu i sposobie składania reklamacji. Stwierdzając, że niniejsza praktyka jest niezgodna z art. 9 ust. 3 w zw. z art. 9 ust. 1 uonpk, a poprzez to z art. 23a ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów z 2000r., Prezes Urzędu stosownie do art. 23c tej ustawy, nakazał zaniechanie jej stosowania. W opisanym zakresie decyzji tej nadano rygor natychmiastowej wykonalności. Przedmiotowa decyzja została przedsiębiorcy doręczona dnia 11.07.2005r., a wobec tego, że spółka nie wniosła od niej odwołania, stała się ona prawomocna z dniem 26.07.2005r.

W celu sprawdzenia, czy przedsiębiorca wykonał ciążący na nim obowiązek sprecyzowany w Decyzji Nr RKT-39/2005 przeprowadzono postępowanie wyjaśniające (RKT-61-23/06/AD). Pismem z dnia 03.03.2006r. (dowód: karta nr 14) spółka poinformowała, że konsumenci, z którymi są zawierane umowy na odległość za pośrednictwem internetu, otrzymują informacje wymienione w art. 9 ust. 1 uonpk w „Regulaminie zakupów” zamieszczonym na stronie internetowej sklepu o adresie www.stereo.pl. Od dnia 02.03.2006r. klienci otrzymują również informacje pisemne na odwrocie faktur VAT wysyłanych wraz z zamówionym towarem. Dodatkowo stosowne informacje są wysyłane drogą elektroniczną. Na potwierdzenie przedstawionych informacji przedsiębiorca przesłał przykładowe faktury VAT wystawione

konsumentom, z którymi zawarto umowy na odległość w marcu 2006r. (dowód: karty nr 15 – 17) oraz „Regulamin zakupów” obowiązujący w prowadzonym przez niego sklepie (dowód: karty nr 18 – 23). Prezes Urzędu zajął w Decyzji Nr RKT-39/2005 stanowisko, zgodnie z którym w rozważanym przypadku tylko faktury można uznać za potwierdzenia, o jakich mowa w art. 9 ust. 3 uonpk. Analiza ich treści wykazała, że z dniem 02.03.2006r. faktury wystawiane przez spółkę Stereo.pl zostały uzupełnione o dane dotyczące organu rejestrowego spółki i numeru, pod jaką wpisano ją do Krajowego Rejestru Sądowego, prawa odstąpienia od umowy zawartej na odległość, a także zasad i miejsca składania reklamacji. Nadal nie zawierały one informacji na temat zasad zapłaty ceny, terminu dostawy zamówionego towaru oraz terminu, w jakim oferta lub informacja o cenie mają charakter wiążący.

W piśmie z dnia 08.05.2006r. (dowód: karta nr 25) spółka zawiadomiła, że konieczne informacje związane z umowami zawieranymi na odległość były zamieszczane w regulaminie dostępnym na stronie internetowej sklepu, w elektronicznych potwierdzeniach przyjęcia zamówienia oraz na fakturach. Spółka oświadczyła też, że od dnia 08.05.2006r. informacja na temat warunków dostawy towaru oraz terminu związania ofertą znajduje się na odwrocie faktury. W celu udokumentowania tego przedstawiono trzy faktury wystawione konsumentom w maju 2006r. (dowód: karty nr 26 – 28). Z analizy ich treści wynika, że nie zawierają one informacji na temat sposobu zapłaty za zamówiony towar. Dokumenty te nie obejmują również informacji na temat terminu dostarczenia przesyłki. W tym miejscu należy zauważyć, że na odwrocie faktur spółka zamieściła informację pt. „Formy dostarczania przesyłek”. W tej części dokumentu wymieniono, że jest możliwe dostarczenie towaru za pośrednictwem:

- kuriera, wówczas czas dostarczenia przesyłki wynosi 24 godziny,
- poczty, wówczas czas dostarczenia przesyłki wynosi od 3 do 5 dni w przypadku przesyłki krajowej, a w przypadku przesyłki zagranicznej wskazano, że brak jest możliwości określenia czasu dostarczenia. Dopuszcza się też samodzielny odbiór towaru w siedzibie spółki, co może jednak nastąpić dopiero po listowym lub telefonicznym potwierdzeniu takiej możliwości. W przedstawionych dokumentach poinformowano, że paczka dotrze w wyżej wskazanym terminie liczonym od jej nadania przez spółkę. Na fakturach zawarto opis informacji na temat dostępności poszczególnych towarów w sklepie, jakie są zamieszczane przy tych towarach w internecie. Połączenie czasu wskazanego przy towarze oraz czasu dostarczenia daje wiedzę na temat całkowitego czasu, w jakim przesyłka powinna być doręczona. Na fakturach brak jest jednak informacji na temat tego, w jakim terminie spółka powinna przygotować dany produkt do wysyłki.

Badane faktury zawierają informację, że zapłacona przez klienta cena wymienianego ze względu na niezgodność z umową towaru jest dla niego wiążąca, nawet jeśli na stronie sklepu uwidoczniła inną cenę. W fakturach brak jest jednak wskazówki na temat sytuacji, gdy cena wymieniona na stronie internetowej ulegnie zmianie w terminie pomiędzy złożeniem zamówienia, a jego realizacją. Identyczną treść miały również faktury wystawione w październiku 2006r. (dowód: karty nr 35 – 37).

Analiza zgromadzonych dokumentów wykazała, że pomimo wprowadzenia zmian polegających na rozszerzeniu zakresu informacji zamieszczanych na fakturach, dokumenty te wciąż nie zawierają informacji na temat zasad zapłaty ceny, terminu dostawy konkretnych towarów oraz terminu związania ofertą lub informacją o cenie. W piśmie z dnia 10. 10. 2006r. (dowód: karta nr 32) spółka ponownie oświadczyła, że klienci mogą uzyskać ww. informacje zapoznając się z potwierdzeniami elektronicznymi oraz z regulaminem, który jest zamieszczony na stronie internetowej sklepu i który konsumenci mogą wydrukować.

W załączeniu do pisma z dnia 11.05.2007r. (dowód: karta nr 47) strona przesłała fakturę VAT wystawioną konsumentowi dnia 09.05.2007r. wraz z dodatkowymi informacjami na jej odwrocie (dowód: karta nr 49). Jednocześnie z załączeniu do pisma z tego samego dnia Stereo.pl S.A. (dowód: karta nr 55) przesłała trzy faktury wystawione konsumentom w maju

2007r. (dowód: karty nr 56 – 58). Analiza treści tych dokumentów wykazała, że uzupełniono je o informacje na temat sposobu zapłaty za zamówiony towar. Jednocześnie nadal nie obejmowały one precyzyjnej informacji o terminie dostarczenia konkretnej przesyłki, jak i o terminie związania ofertą lub informacją o cenie.

Z uwagi na to, że bezpośrednim adresatem Decyzji Nr RKT-39/2005 była spółka Stereo.pl oraz w związku z ustaleniami, z których wynikało, że decyzja ta nie została wykonana, dnia 21. 08. 2006r. wszczęto w imieniu Prezesa Urzędu przeciwko spółce Stereo.pl postępowanie w sprawie nałożenia na nią kary z tytułu niewykonania przedmiotowej decyzji (RKT-430-06/06/AD). Postępowanie to zostało następnie umorzone Postanowieniem Nr 3 z dnia 06. 12. 2006r. (dowód: karty nr 69 – 72). Pomimo ustalenia, że ww. decyzja nie została wykonana Prezes Urzędu nie uznał za zasadne nałożenie na przedsiębiorcę kary przewidzianej w art. 102 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów z 2000r. w wysokości wynikającej z tego przepisu prawa. Stosownie do art. 102 ust. 1 ww. ustawy Prezes Urzędu może bowiem nałożyć na przedsiębiorcę, który nie wykonał decyzji wydanej na podstawie art. 23c ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów z 2000r., karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość od 500 do 10 000 euro za każdy dzień zwłoki. Z poczynionych ustaleń wynikało, że spółka Stereo.pl pozostaje w zwłoce z wykonaniem decyzji od 01. 08. 2005r. (dowód: karta nr 72), co do dnia 06.12.2006r. dawało 492 dni. Kurs euro, jaki należało uwzględnić w chwili wydawania ww. Postanowienia nr 3 wynosił 3,8598 zł. Minimalna kara nakładana w takich okolicznościach wyniosłaby równowartość 246 000 euro, czyli 949 510,80 zł, a maksymalna kara równowartość 4 920 000 euro, czyli 18 990 216 zł. Z uwagi na wysokość kary, jaka musiałaby zostać wymierzona, Prezes Urzędu odstąpił od jej nałożenia. Przy podjęciu decyzji tej treści kierował się on wysokością osiągniętego w 2005r. przez spółkę Stereo.pl przychodu oraz dochodu. Minimalna możliwa kara ponad dwukrotnie przewyższała wysokość osiągniętego przez spółkę zysku oraz stanowiła ponad 30% przychodu. W związku z tym Prezes Urzędu zważył, że nawet minimalna kara byłaby dla przedsiębiorcy zbyt dotkliwa, co w efekcie mogłoby doprowadzić do zaprzestania prowadzenia przez spółkę działalności gospodarczej. Odstępując od wymierzenia kary wynikającej z art. 102 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów z 2000r. Prezes Urzędu zastrzegł, że umorzenie postępowania prowadzonego pod sygnaturą akt RKT-430-06/06/AD nie stoi na przeszkodzie w podjęciu przez Prezesa Urzędu dalszych czynności mających na celu wyegzekwowanie spełnienia nałożonego na spółkę obowiązku (karta nr 72 verte). Wysokość przychodu osiągniętego przez stronę niniejszego postępowania ustalono na podstawie przesłanego druku PIT-11 (dowód: karta nr 48).

Prezes Urzędu zważył, co następuje.

Dnia 21 kwietnia 2007r. weszła w życie ustawa z dnia 16 lutego 2007r. o ochronie konkurencji i konsumentów. Zgodnie z art. 131 ust. 1 tej ustawy do postępowań wszczętych na podstawie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów z 2000r. i niezakończonych do dnia wejścia w życie nowej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe, w związku z czym niniejsza decyzja zostaje wydana w oparciu o przepisy właściwej ustawy z 2000r. Ze względu na to w dalszej części decyzji ilekroć jest mowa o ustawie o ochronie konkurencji i konsumentów należy przez to rozumieć ustawę z 2000r.

Zgodnie z przepisami ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów Prezes Urzędu może w drodze decyzji nakładać kary pieniężne za niewykonanie decyzji wydanych na podstawie art. 23 c tej ustawy. Kary pieniężne są środkiem służącym egzekucji prawomocnych decyzji Prezesa Urzędu, mają zmusić przedsiębiorcę do jak najszybszego wykonania decyzji rozstrzygającej sprawę merytorycznie. Kary pieniężne pełnią również funkcję represyjną. Nałożenie kary pieniężnej za niewykonanie decyzji wymaga uprzedniego wydania decyzji

merytorycznej, w której został określony zakres nałożonego na przedsiębiorcę obowiązku i która stała się prawomocna lub której nadano rygor natychmiastowej wykonalności. Ponadto dla nałożenia kary pieniężnej konieczne jest wszczęcie odrębnego postępowania administracyjnego. Zarzut niewykonania decyzji może zostać postawiony zarówno wtedy, gdy nie wykonano decyzji w całości, wykonano ją częściowo lub wykonano w terminie późniejszym niż określony w decyzji. Prezes Urzędu uznaje, że doszło do należytego wykonania decyzji tylko wówczas, gdy zmiany prowadzą do osiągnięcia stanu postulowanego określonego w decyzji merytorycznej. W przypadku stwierdzenia, że dany podmiot nie podjął działań zgodnych z nakazem zawartym w decyzji merytorycznej, Prezes Urzędu może nałożyć karę za jej niewykonanie. Zasadniczo przedsiębiorca, a w jego imieniu osoby pełniące funkcje kierownicze oraz wchodzące w skład organu zarządzającego, mają obowiązek przystąpić do wykonania decyzji niezwłocznie po jej uprawomocnieniu się. Odstępstwo od tej zasady ma miejsce wówczas, gdy w decyzji nakazującej zaniechanie stosowania danej praktyki określa się jednocześnie rygor natychmiastowej wykonalności, kiedy to należy ją wykonać bez względu na fakt, czy stała się już prawomocna, czy nie. W obu przypadkach termin wykonania decyzji powinien uwzględniać czas niezbędny do przygotowania się przez przedsiębiorcę do wykonania ciążącego na nim obowiązku, a więc termin musi być realny. Stosownie do art. 104 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów przy ustalaniu wysokości kary należy uwzględnić w szczególności okres, stopień oraz okoliczności uprzedniego naruszenia przepisów ustawy.

W ww. zakresie wiodący jest przepis art. 102 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, zgodnie z którym kara pieniężna może zostać nałożona na przedsiębiorcę, który nie dostosował się do nakazu określonego w decyzji Prezesa Urzędu. Ustawa ta w art. 103 ust. 1 pkt 1 daje jednak również możliwość nałożenia kary pieniężnej na osobę pełniącą funkcję kierowniczą lub wchodzącą w skład organu zarządzającego przedsiębiorcy lub związku przedsiębiorców, jeśli osoba ta umyślnie lub nieumyślnie nie wykonała decyzji Prezesa Urzędu wydanej na podstawie art. 23c ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Jak wskazano w części zawierającej ustalenia faktyczne, na których oparto rozstrzygnięcie niniejszej decyzji, Prezes Urzędu w pierwszej kolejności chciał skorzystać ze środka przewidzianego w art. 102 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. W obliczu jednak tego, że kara, jaka musiałaby zostać określona na gruncie przywołanego przepisu prawa znacznie przewyższałaby możliwości finansowe przedsiębiorcy, konsekwencją czego mogłoby być jego wyeliminowanie z rynku, odstąpiono od jej wymierzenia. Celem działań podejmowanych przez Prezesa Urzędu jest bowiem wyegzekwowanie zmiany zachowania przedsiębiorcy, tak aby jego praktyki były zgodne z aktualnie obowiązującymi przepisami prawa, a nie doprowadzanie do tego, że nie będzie on w stanie dalej funkcjonować na rynku.

W rozważanej sprawie dnia 07. 07. 2005r. została wydana Decyzja Nr RKT-39/2005, której w wyżej wymienionym zakresie objętym pkt. I nadano rygor natychmiastowej wykonalności. Decyzję tę doręczono przedsiębiorcy dnia 11.07.2005r. i nie zostało od niej wniesione odwołanie w związku z czym stała się ona prawomocna z dniem 26.07.2005r. W niniejszej decyzji stwierdzono, że spółka Stereo.pl stosuje niezgodną z art. 23a ust. 1 i 2 praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów polegającą na niepotwierdzaniu konsumentom, z którymi są zawierane umowy na odległość, najpóźniej w chwili rozpoczęcia spełniania świadczenia, łącznie wszystkich informacji o przedsiębiorcy, istotnych właściwościach świadczenia i jego przedmiotu, cenie, zasadach zapłaty ceny, kosztach, terminie i sposobie dostawy przedmiotu świadczenia, prawie odstąpienia od umowy w terminie dziesięciu dni, terminie w jakim oferta lub informacja o cenie mają charakter wiążący, miejscu i sposobie składania reklamacji, wbrew obowiązkowi wynikającemu z art. 9 ust. 3 w zw. z art. 9 ust. 1

uonpk. W ramach postępowania wyjaśniającego, w którym dokonano kontroli wykonania ww. decyzji stwierdzono, że nie została ona wykonana zgodnie z nakazem w niej określonym, w związku z czym konieczne stało się wszczęcie niniejszego postępowania. Za taką oceną zachowania podmiotu odpowiedzialnego za wykonanie ww. decyzji przemawiają poniżej wymienione okoliczności.

W pkt. I Decyzji Nr RKT-39/2005 nakazano spółce zaniechanie stosowania praktyki polegającej na niepotwierdzaniu konsumentom na piśmie ww. informacji na temat przedsiębiorcy oraz warunków zawartej umowy oraz wiążących się z nią uprawnień i obowiązków. Wykonanie nałożonego na przedsiębiorcę obowiązku powinno zatem polegać na zamieszczeniu stosownych informacji w pisemnych potwierdzeniach dotyczących konkretnych zawieranych z poszczególnymi konsumentami umów na odległość. Konsumentów zawierający umowy na odległość ze spółką Stereo.pl otrzymują potwierdzenia w formie faktur VAT. Prezes Urzędu stwierdził w decyzji merytorycznej, że faktury VAT są wystarczającym dokumentem pod warunkiem, że zawierają wszystkie elementy wymagane przepisami ustawy o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny. Stąd dokonano analizy treści przesłanych przez Stereo.pl S.A. faktur wystawionych konsumentom w marcu 2006r. (dowód: karty nr 15 – 17), maju 2006r. (dowód: karty nr 26 - 29), w październiku 2006r. (dowód: karty nr 35 - 37). Należy jednak zaznaczyć, że gdyby przedsiębiorca sporządzał także inne pisemne dokumenty zawierające niezbędne dane, należałoby uznać taki tryb potwierdzania informacji za zgodny z wymogami ustawy o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny.

Od dnia 02.03.2006r. klienci Stereo.pl S.A. otrzymują faktury z dodatkowymi informacjami na odwrocie, które są przesyłane wraz z zamówionym towarem (dowód: karty nr 15 – 17). Analiza ich treści wykazała, że nie zawierały one łącznie wszystkich informacji, do zamieszczenia których przedsiębiorca był zobligowany na mocy art. 9 ust. 3 w zw. z art. 9 ust. 1 uonpk, gdyż nie obejmowały one informacji o zasadach zapłaty ceny, terminie dostawy zamówionego towaru oraz terminie, w jakim oferta lub informacja o cenie mają charakter wiążący. Dalszych modyfikacji przedsiębiorca dokonał z dniem 08.05.2006r. (dowód: karty nr 26 - 28) wprowadzając do faktur informacje o wszystkich możliwych formach dostarczania przesyłek wraz z określeniem czasu ich dostarczenia w przypadku wybrania poszczególnych opcji (dostarczanie przez kuriera, pocztę polską, odbioru osobistego). Jednocześnie przedsiębiorca zawarł opis oznaczeń o dostępności towarów, jakie są zamieszczane przy poszczególnych produktach w internecie. Uwzględnienie czasu wskazanego przy towarze oraz czasu dostarczenia daje wiedzę na temat całkowitego czasu, w jakim przesyłka powinna być doręczona. Na fakturach brak jest jednak informacji na temat tego, w jakim terminie spółka powinna przygotować konkretny produkt do wysyłki, w związku z czym brak jest możliwości ustalenia, w jakim ogólnie terminie przesyłka ma do konsumenta dotrzeć. Faktury nie obejmują również zapisów na temat sposobu zapłaty za zamówiony towar.

Badane dokumenty zawierały zapis mówiący o tym, że zapłacona przez klienta cena wymienianego w związku z niezgodnością z umową towaru jest dla niego wiążąca, nawet jeśli cena wskazana w witrynie internetowej sklepu uległa zmianie. W fakturach brak jest jednak wskazówki na temat sytuacji, gdy cena wymieniona na stronie internetowej ulegnie zmianie w czasie pomiędzy złożeniem zamówienia, a jego realizacją, brak jest potwierdzenia tego, że konsument jest związany ceną obowiązującą w chwili składania zamówienia. Z uwagi na to należało stwierdzić, że w wystawianych konsumentom potwierdzeniach nie ma wyczerpującej informacji na temat terminu związania ofertą lub informacją o cenie. Treść faktur wystawionych przez przedsiębiorcę w październiku 2006r. (dowód: karty nr 35 - 37) jest

identyczna z treścią zbadanych faktur sporządzonych w maju 2006r. (dowód: karty nr 26 - 28). Kolejne zgromadzone faktury VAT datowane na maj 2007r. zawierają dodatkowo wzmiankę na temat sposobu zapłaty ceny za zamówiony towar. Analiza zgromadzonych dokumentów wykazała, że wprowadzone przez Stereo.pl S.A. zmiany polegające na rozszerzeniu zakresu informacji zamieszczanych na fakturach, nie prowadzą jednak do wykonania ciążącego na spółce nakazu, a zatem nie stanowią okoliczności, które pozwoliłyby na stwierdzenie, że Decyzja Nr RKT-39/2005 została wykonana. Decydujące znaczenie ma bowiem fakt, że dokumenty te wciąż nie zawierają informacji na temat terminu dostawy konkretnych towarów zamówionych przez konsumentów oraz terminu związania ofertą lub informacją o cenie. W piśmie z dnia 10.10.2006r. (dowód: karta nr 44) spółka oświadczyła, że konsumenci mogą uzyskać ww. informacje zapoznając się z regulaminem, który jest zamieszczony na stronie internetowej sklepu i który można wydrukować, a także w potwierdzeniu elektronicznym. To jednak również nie prowadzi do spełnienia nakazu wystawiania konsumentom pisemnych potwierdzeń dotyczących konkretnych umów. Zatem także i te okoliczności nie pozwalają na przyjęcie, że doszło do wykonania Decyzji Prezesa Urzędu Nr RKT-39/2005.

W tym miejscu należy wskazać na okoliczności, w jakich spółka wprowadziła modyfikacje oraz poinformowała o nich Prezesa Urzędu. Postępowanie wyjaśniające, w ramach którego prowadzono kontrolę wykonania ww. decyzji, wszczęto dnia 12.08.2005r. Przedsiębiorca nie udzielał jednak informacji, o jakie Prezes Urzędu występował w kierowanych do niego wezwaniach. W związku z tym wszczęto przeciwko Stereo.pl S.A. postępowanie w sprawie nałożenia kary pieniężnej za nieudzielenie w wyznaczonym terminie informacji żądanych przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów na podstawie art. 45 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Dopiero po otrzymaniu przez spółkę zawiadomienia o wszczęciu tego postępowania dokonała ona częściowych zmian w wyżej opisanym zakresie oraz przesłała odpowiedź w ramach postępowania wyjaśniającego. Także i dalsze zmiany były wprowadzane po otrzymaniu przez spółkę kolejnych wezwań do udzielenia Prezesowi Urzędu informacji.

Przypomnieć trzeba też, że Decyzji Nr RKT-39/2005 nadano w wyżej opisanym zakresie rygor natychmiastowej wykonalności, co spowodowało, że przedsiębiorca powinien przystąpić do jej wykonania niezwłocznie po jej otrzymaniu, a jeśli to możliwe, nawet przed terminem uprawomocnienia się. W niniejszym przypadku warto uwzględnić okoliczność, że dostosowanie się do nakazu wystawiania konsumentom stosownych potwierdzeń informacji, o jakich mowa w art. 9 ust. 3 w zw. z art. 9 ust. 1 uonpk nie wymaga od przedsiębiorcy podjęcia skomplikowanych przygotowań. Aby spełnić nakaz płynący z Decyzji Nr RKT-39/2005 przedsiębiorca nie musiał wprowadzać zmian w treści faktur. Mógł on np. załączać do każdej z przesyłek dodatkowy pisemny dokument zawierający odpowiednie dane dotyczące konkretnej umowy. Nie można pominąć faktu, że w rozważanej sprawie spółka wystawiała już potwierdzenia konsumentom, których treść zakwestionowano w toku postępowania zakończonego ww. decyzją. Dostosowanie się do nakazu nie łączyło się więc z koniecznością wdrożenia zupełnie nowego trybu postępowania związanego z zawieraniem i potwierdzaniem umów z konsumentami. W świetle powyższych okoliczności należało stwierdzić, że nie znajduje uzasadnienia zwłoka, jaka ma miejsce w niniejszym przypadku. Przedsiębiorca miał również świadomość tego, że adresowana do niego decyzja administracyjna winna być wykonana. W ramach kontroli wykonania tej decyzji wystąpiono bowiem dnia 12.08.2005r. do spółki Stereo.pl o określenie, czy stosowne zmiany zostały poczynione, o określenie daty, kiedy to nastąpiło oraz o przedstawienie dokumentów poświadczających te okoliczności.

Zgodnie z orzeczeniem Sądu Antymonopolowego z dnia 02.12.1998r. (sygn. akt XVII Ama 55/98) kara powinna być nakładana co do zasady wtedy, gdy przedsiębiorcy można przypisać

odpowiedzialność za niewykonanie decyzji. W niniejszej sprawie niewykonanie decyzji bezsprzecznie nie jest wynikiem okoliczności na które tak spółka, jak i osoby działające w jej imieniu nie miały wpływu. Prezes Urzędu nie zna bowiem żadnych okoliczności, które uniemożliwiłyby wykonanie spoczywającego na przedsiębiorcy ww. obowiązku, zgodnie z jego treścią.

W świetle powyższych ustaleń, Prezes Urzędu uznał, iż w związku ze zwłoką w wykonaniu Decyzji Nr RKT-39/2005 uzasadnione jest nałożenie kary pieniężnej. W tym miejscu przypomnieć należy, że w Postanowieniu Nr 3 z dnia 06.12.2006r. (znak RKT-430-06/06/AD) uznano za niecelowe skorzystanie z uprawnienia wynikającego z art. 102 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, zgodnie z którym Prezes Urzędu może nałożyć karę za niewykonanie decyzji na przedsiębiorcę będącego jej adresatem. Jak zastrzeżono w przywołanym postanowieniu rozstrzygnięcie takie nie sprzeciwia się podjęciu innych kroków mających na celu wyegzekwowanie wykonania decyzji. Za działania spółki, tj. zarówno za podjęte czynności, jak i za niedopełnienie spoczywających na niej obowiązków odpowiada zarząd spółki. W spółce Stereo.pl ustanowiono zarząd jednoosobowy, wobec czego całość ustawowych kompetencji i obowiązków zarządu spoczywa na prezesie zarządu - stronie niniejszego postępowania. W tych okolicznościach sprawy powzięto decyzję o wszczęciu postępowania przeciwko prezesowi zarządu spółki, a więc osobie prowadzącej na bieżąco jej sprawy i kierującej jej pracami. W związku z tym zachowania spółki opisane w niniejszej decyzji obciążają także prezesa jej zarządu, który może bezpośrednio na nie wpływać i kształtować je.

Decyzję Prezesa Urzędu Nr RKT-39/2005 doręczono przedsiębiorcy dnia 11. 07. 2005r. oraz nadano jej w rozważanym zakresie rygor natychmiastowej wykonalności. Jak podniesiono już wcześniej nadanie rygoru natychmiastowej wykonalności oznacza, że decyzja wywołuje skutki prawne od chwili jej doręczenia stronie. To powoduje, że nawet wniesienie odwołania od takiej decyzji nie wstrzymuje obowiązku jej wykonania. Przedsiębiorca powinien przystąpić do wykonania określonego nakazu jak najszybciej, bez względu na to, czy decyzja stała się już prawomocna, czy też nie. Przy określaniu terminu, w jakim obowiązek powinien zostać spełniony należy jedynie uwzględnić faktyczne możliwości przedsiębiorcy, czas jaki jest niezbędny do podjęcia przez niego działań powodujących eliminację nieprawidłowości z rynku.

W analizowanej sprawie konieczne było przyznanie przedsiębiorcy czasu, a konkretnie osobom kierującym jego pracami, w którym mogli oni zapoznać się z merytorycznym rozstrzygnięciem sprawy oraz mogli podjąć decyzję, co do dalszego działania, w tym opracować schemat pisemnej informacji przesyłanej konsumentom, poinformować pracowników o wdrażanych zmianach oraz przygotować ich do nowego trybu postępowania. Uwzględniając powyższe okoliczności Prezes Urzędu stwierdził, że wyżej wymienione czynności mogły zająć przedsiębiorcy około trzech tygodni. Jest to termin, w którym przedsiębiorca winien był przystąpić do spełnienia ciążącego na nim obowiązku i doprowadzić do zaniechania stosowania praktyki godzącej w interesy konsumentów, natomiast na prezesie zarządu spółki ciążył obowiązek dopilnowania, aby wszystkie czynności konieczne do zrealizowania nakazu wynikającego z decyzji zostały podjęte. Prezes Urzędu, po uwzględnieniu czasu niezbędnego do spełnienia przez spółkę obowiązku, uznał, że powinna ona wystawiać uzupełnione potwierdzenia zawieranych z konsumentami umów od dnia 01.08.2005r. Z uwagi na powyższe należało stwierdzić, że od 01.08.2005r. spółka pozostaje w zwłoce z wykonaniem Decyzji Nr RKT-39/2005. Do dnia wydania niniejszej decyzji nałożony na spółkę obowiązek nie został należycie wykonany, gdyż jak wskazano powyżej potwierdzenia wystawiane konsumentom nadal nie obejmują dwóch z wymienionych

informacji. Także w przypadku pozostałych danych należało stwierdzić, że zostały one zamieszczone w postanowieniach ze znacznym opóźnieniem.

Uznając za uzasadnioną konieczność skorzystania przez Prezesa Urzędu ze środka, jakim jest kara pieniężna, należy w tym miejscu odnieść się do przyjętej wysokości nałożonej na stronę kary.

Stosownie do art. 103 ust. 1 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów Prezes Urzędu może w przypadku niewykonania decyzji wydanej na podstawie art. 23 c tej ustawy nałożyć na osobę pełniącą funkcję kierowniczą karę w wysokości do pięćdziesięciokrotności przeciętnego wynagrodzenia. Zgodnie z art. 4 pkt. 16 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów przez przeciętne wynagrodzenie rozumie się przeciętne miesięczne wynagrodzenie w sektorze przedsiębiorstw za ostatni miesiąc kwartału poprzedzającego dzień wydania decyzji Prezesa Urzędu ogłaszane przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego. W związku z tym, że niniejsza decyzja jest wydawana w /sierpniu/ 2007r. przy ustalaniu przeciętnego wynagrodzenia należy uwzględnić dane dotyczące czerwca 2007r. Zgodnie z informacją zawartą w Obwieszczeniu Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego z dnia 16 lipca 2007r. w sprawie przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw w czerwcu 2007 r. (Dz. Urz. GUS Nr 7, poz. 48) przeciętne miesięczne wynagrodzenie w sektorze przedsiębiorstw w czerwcu 2007r. wyniosło 2 869,69 zł (słownie: dwa tysiące osiemset sześćdziesiąt dziewięć złotych sześćdziesiąt dziewięć groszy).

W rozważanej sprawie Prezes Urzędu zdecydował o wymierzeniu kary w wysokości 2 869,69 zł, co stanowi jednokrotność przeciętnego wynagrodzenia określonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w czerwcu 2007r. Podejmując decyzję o nałożeniu kary tej wysokości Prezes Urzędu kierował się rodzajem naruszenia, jakiego dopuścił się przedsiębiorca, charakterem czynu, którego dopuściła się strona niniejszego postępowania. Uwzględniono okoliczność, że po wydaniu Decyzji Nr RKT-39/2005 treść wystawianych przez przedsiębiorcę konsumentom w związku z zawieraniem z nimi umowami na odległość potwierdzeń uległa zmianom w ten sposób, że uzupełniono je o dodatkowe informacje. Wzięto też pod uwagę fakt, że treści ocenianych potwierdzeń nie dostosowano ostatecznie do wymogów wynikających z przywołanej decyzji Prezesa Urzędu. Nakładając karę wynikającą z art. 103 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów nie trzeba wykazywać, czy kwestionowane zachowanie podmiotu będącego stroną postępowania było zawinione czy też nie. Okoliczność ta może jednak wpłynąć na wymiar kary. W niniejszym przypadku przedsiębiorca został należycie poinformowany o treści nałożonego na niego obowiązku. Także w toku kontroli wykonania Decyzji Nr RKT-39/2005, jak i w ramach niniejszego postępowania wielokrotnie zwracano się do niego o udzielenie informacji na temat postępu w realizacji ww. nakazu. Nie można więc stwierdzić, że działanie spółki i osób pełniących określone funkcje w jej organach było nieświadome. Zważyć też trzeba, że prezes zarządu jest z mocy ustawy powołany do prowadzenia spraw spółki, a więc to na nim spoczywa obowiązek czuwania nad całokształtem jej działań. Przy miarkowaniu kary uwzględniono okoliczność, że strona niniejszego postępowania jest karana na gruncie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów po raz pierwszy. Ponadto przy ustalaniu wysokości kary uwzględniono wysokość osiągniętego przez stronę niniejszego postępowania w 2006r. przychodu, a zatem jej możliwości finansowe.

Kary pieniężne przewidziane w art. 103 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów służą podkreśleniu negatywnej oceny zachowania podmiotów, na które kary te są nakładane. Służą one też usprawnieniu działań podejmowanych przez Prezesa Urzędu oraz podniesieniu ich efektywności. Oprócz funkcji represyjnej pełnią one dodatkowo również funkcję prewencyjną i wychowawczą. Nałożenie określonych sankcji ma przeciwdziałać analogicznym do

opisanych w niniejszej decyzji zachowaniom strony w przyszłości, a w wymiarze szerszym ma stanowić swoistą przestrożę dla innych podmiotów działających na rynku i osób odpowiedzialnych z uwagi na pełnione przez nie funkcje za zachowania przedsiębiorców. Poza wymiarem indywidualnym nałożenia na prezesa zarządu kary pieniężnej z tytułu zwłoki w wykonaniu decyzji należy więc zważyć na wymiar ogólny tych działań. Orzeczona kara powinna stanowić dolegliwość dla uczestnika niniejszego postępowania, a jej nałożenie powinno przyczynić się w przyszłości do zapobieżenia zaistnienia podobnych sytuacji do tej, jaką opisano w niniejszej decyzji. Nałożona kara powinna też spowodować realizację nakazu płynącego z Decyzji Nr RKT-39/2005 w pełnym zakresie.

Prezes Urzędu stwierdził, że ww. cele kary zostaną w niniejszym przypadku zrealizowane dzięki nałożeniu kary pieniężnej w wysokości stanowiącej równowartość jednokrotności przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia. O takiej wysokości kary zdecydowała okoliczność, że działania podjęte przez Prezesa Urzędu doprowadziły do częściowego wykonania jego decyzji. Z jednej strony nie jest to stan pożądaný, gdyż istnieją informacje, które nadal nie są przekazywane konsumentom w formie pisemnej. Z drugiej jednak strony zakres potwierdzanych danych został częściowo poszerzony, co przyczyniło się do polepszenia sytuacji konsumentów, choć nastąpiło to w terminie niezgodnym z tym, który oznaczono w decyzji. Zważono również na okoliczność, że realizacja nałożonego w Decyzji Prezesa Urzędu obowiązku nie wymagała od przedsiębiorcy podjęcia czasochłonnych, skomplikowanych działań, wobec czego stwierdzona zwłoka nie znajduje uzasadnienia.

W świetle przedstawionego stanu faktycznego kara pieniężna wymierzona na ww. poziomie jest zdaniem Prezesa Urzędu adekwatna do stopnia zawinienia przez stronę oraz uwzględnia okoliczności wymienione w art. 104 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Stąd orzeczono, jak w sentencji niniejszej decyzji.

Zgodnie z art. 105 ust. 4 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji, na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w NBP o/o Warszawa Nr 51 10101010 00 7878 22 31 000000.

Stosownie do treści art. 78 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z art. 479²⁸ § 2 k.p.c. – od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Katowicach.

DYREKTOR DELEGATURY
URZĘDU OCHRONY KONKURENCJI
I KONSUMENTÓW W KATOWICACH

Alicja Kral